

§ 11.

(Art. 12 ustawy z dn. 31 lipca 1919 r., Dz. P. P. P. № 65, poz. 391).

Wymierzenie opłaty (§ 10 ustęp przedostatni) wymierzenie przywiny (§ 12 ustępy 1 do 4 oraz 6) tudzież wydanie decyzji na prośbę o zwrot (§ 8) należą do zakresu działania tych samych władz skarbowych pierwszej instancji, którym są powierzone sprawy opłat stemplowych wogóle.

Właściwość miejscowa określa się w przypadkach, przewidzianych w § 4 oraz w ustępie trzecim § 7, według siedziby przedsiębiorstwa przewozowego, w przypadkach zaś, przewidzianych w ustępie pierwszym § 7 oraz w § 8, według miejsca zamieszkania lub siedziby osoby, obowiązanej do uiszczenia opłaty stemplowej.

Co do przedawnienia prawa Państwa do żądania opłaty oraz co do przedawnienia odpowiedzialności z § 10 (ustępów 1 do 4 oraz 6), jak również co do środków prawnych, stosują się przepisy, obowiązujące w tej mierze co do opłat stemplowych wogóle na tym obszarze, na którym ma siedzibę władza, określona w ustępie poprzednim.

IV. Wejście w życie przepisów niniejszych.

§ 12.

Przepisy niniejsze wchodzi w życie w miesiąc po ogłoszeniu i będą stosowane we wszystkich przypadkach, w których w dniu wejścia w życie tych przepisów lub później nastąpi na obszarze Rzeczypospolitej przyjęcie Przesyłki do przewozu lub wydanie przesyłki, pochodzącej z zagranicy.

Minister Skarbu:

Michalski

Minister Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

322.

Rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Skarbu

z dnia 8 maja 1922 r.

dla obszaru b. dzielnicy austriackiej w przedmiocie należności stemplowych od niektórych podań, wnoszonych do sądów oraz od zaświadczeń sądowych i notarialnych.

Na podstawie art. 6 i 7 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należnościach) Dz. U. R. P. № 38, poz. 315) zarządza się:

§ 1. Podania, wnoszone do sądów i urzędów wymiaru sprawiedliwości, mających siedzibę na obszarze b. dzielnicy austriackiej, niewymienione w taryfie, załączonej do austr. ces. rozporządzenia z dnia

15 września 1915 r. (austr. Dz. u. p. № 279), podlegają zasadniczo należności w kwocie 200 marek od arkusza pierwszego, a 50 marek od każdego arkusza następnego. Opłacie w kwocie 50 mk. podlega też każdy arkusz drugiego i dalszych egzemplarzy podania, wniesionego w dwóch lub więcej egzemplarzach. Każdy załącznik do podania podlega należności w kwocie 50 marek bez względu na ilość arkuszy, z których załącznik się składa (pozycja 43 lit. a) 2) austr. taryfy należnościowej z dn. 13 grudnia 1862 r. (austr. Dz. u. p. № 89), w brzmieniu ustalonym w punkcie 3 artykułu 1 ustawy z dn. 7 kwietnia 1922 r. Dz. U. R. P. № 38, poz. 315); uwaga do punktów 1 do 5 oraz punkt 7 tegoż art. 1.

Do podań, wyżej określonych, tudzież do załączników stosują się §§ 2 do 19 „Przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych”, ogłoszonych rozporządzeniem z dnia 8 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 38, poz. 319) tudzież pozycje 8 i 9 taryfy, załączonej do powołanych „Przepisów”.

§ 2. Świadectwa, niewymienione w taryfie, załączonej do austr. ces. rozporządzenia, z dn. 15 września 1915 r., (austr. Dz. u. p. № 279), ani w §§ 3 do 6 niniejszego rozporządzenia, wydawane przez sądy i urzędy wymiaru sprawiedliwości, mające siedzibę na obszarze b. dzielnicy austriackiej, podlegają zasadniczo należności w kwocie 200 marek od arkusza pierwszego oraz 50 marek od każdego arkusza następnego (pozycja 116 lit. a) aa) austr. taryfy należnościowej z dnia 13 grudnia 1862 r., (austr. Dz. u. p. № 89) w brzmieniu ustalonym w punkcie 8 artykułu 1 ustawy z dn. 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 38, poz. 315).

Do świadectw tych stosują się §§ 21 do 26 „Przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych”, ogłoszonych rozporządzeniem z dnia 8 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 38, poz. 319).

§ 3. Protesty wekslowe, sporządzone na obszarze b. dzielnicy austriackiej, podlegają należności w kwocie 20 marek (pozycja 116 lit. g austr. taryfy należnościowej z dn. 13 grudnia 1862 r., (austr. Dz. u. p. № 89), w brzmieniu ustalonym w art. 3, ustępie drugim, ustawy z dn. 7 kwietnia 1922 r., (Dz. U. R. P. № 38, poz. 315).

§ 4. Poświadczenia własnoręczności podpisów, dokonane na obszarze b. dzielnicy austriackiej—bez względu na to, czy podpisy są umieszczone na dokumencie tabularnym czy na piśmie innego rodzaju—podlegają należności w kwocie:

- a) 200 marek od każdego podpisu w razie poświadczenia sądowego;
- b) 20 marek od każdego podpisu w razie poświadczenia notarialnego (poz. 66 lit. b austr. taryfy należnościowej z dnia 13 grudnia 1862 r. (austr. Dz. u. p. № 89); § 1 ustawy austr. z dn. 25 lipca 1871 r., (austr. Dz. u. p. № 1 z 1872 r.); § 9 lit. b. austr. ces. rozp. z dn. 28 sierpnia 1916 r., (austr. Dz. u. p. № 281); art. 31 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 14, poz. 145); art. 74 ustawy z dnia 17 marca

1921 r. (Dz. U. R. P. № 32, poz. 194), którego moc obowiązująca, o ile dotyczy poświadczeń własnoręczności podpisów rozciąga się niniejszem na obszar b. dzielnicy austriackiej; punkt 8 art. 1 oraz art. 3 ustęp drugi, ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r., (Dz. U. R. P. № 38, poz. 315).

O ile prócz legalizacji podpisu strony potrzebne są dalsze legalizacje podpisów organów urzędowych, to opłacie w kwocie 200 marek, wymienionej wyżej w punkcie a), podlega również każda dalsza legalizacja, dokonana sądownie.

Uchyla się zdanie ostatnie ustępu 5 ces. austr. rozp. nin. z dnia 27 listopada 1858 r., (austr. Dz. u. p. № 223) oraz § 2 ustawy z dnia 25 lipca 1871 r. (austr. Dz. u. p. № 1 z 1872 r.).

§ 5. Odpisy, sporządzone przez osoby prywatne, a uwierzytelnione przez sąd lub notariusza, podlegają należności w kwocie 25 marek od arkuśza (art. 8 ustawy z dn. 1 marca 1921 r. Dz. U. R. P. № 26, poz. 143; punkt 6 art. 1 ustawy z dn. 31 stycznia 1922 r., Dz. U. R. P. № 11, poz. 88).

§ 6. Sporządzane przez sądy lub urzędy wymiaru sprawiedliwości, a niewymienione w taryfie, załączonej do ces. rozp. z dn. 15 września 1915 r., (austr. Dz. u. p. № 279), duplikaty, odpisy i wyciągi, podlegają należności w kwocie 100 mk. od każdej stronicy; stronicę zaczęłą uważa się za całą (poz. 7 lit. h austr. taryfy należnościowej z dn. 9 lutego 1850 r.—(austr. Dz. u. p. № 50); poz. 2 lit. a) b) austr. taryfy należnościowej z dn. 13 grudnia 1862 r., (austr. Dz. u. p. № 89); punkt 2 art. 2 ustawy z dn. 7 kwietnia 1922 r., (Dz. U. R. P. № 38, poz. 315). Do pism tych stosują się odpowiednio §§ 21, punkt 10; 22, 24 i 26 „Przepisów w przedmiocie opłat stemplo- wych od podań oraz od świadectw urzędowych”, załączonych do rozporządzenia z dnia 8 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 38, poz. 319).

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w miesiąc po ogłoszeniu.

§ 1 ma zastosowanie do podań, wniesionych od czasu wejścia w życie rozporządzenia.

§§ 2 do 6 stosowane będą do świadectw, których data nie jest wcześniejsza niż dzień wejścia w życie rozporządzenia; dotyczy to również uwierzytelnienia odpisów (§§ 5 i 6). Do odpisów i wyciągów, sporządzonych przez sąd, a niezaopatrzonych w zaświadczenie zgodności z pierwowpisem, stosuje

się § 6, jeśli odpis lub wyciąg wydano stronie po wejściu w życie rozporządzenia.

Minister Sprawiedliwości:
Sobolewski

Minister Skarbu:
Michalski

323.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 10 maja 1922 r.

o legalizacji statutów kółek rolniczych.

Na zasadzie art. 1 i 8 dekretu z dn. 3 stycznia 1919 r. o stowarzyszeniach (Dz. P. P. P. № 3 poz. 88) zarządza się co następuje:

§ 1. Rejestracja kółek rolniczych odbywać się będzie w trybie, ustalonym w dekreście z dn. 3 stycznia 1919 r. o stowarzyszeniach (Dz. P. P. P. № 3 poz. 88) oraz w wykonawczem do tego dekretu rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych (Dz. U. R. P. r. 1920 № 19 poz. 100).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych: z dnia 30 maja 1919 r. w przedmiocie legalizacji statutów współdzielczych organizacji rolniczych (Monitor Polski № 120) oraz z dnia 21 sierpnia 1920 r. w przedmiocie opłaty za ogłoszenia o zatwierdzeniu statutów współdzielczych organizacji rolniczych (Monitor Polski № 272).

Minister Spraw Wewnętrznych:
Kamiński

Minister Rolnictwa
i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

Administracja Dziennika Ustaw uprasza pp. prenumeratorów o wpłacanie prenumeraty za II kw. r. b., która wynosi mk. 1000, jak również zaległej za I kw.

Reklamacje, dotyczące się nieotrzymania poszczególnych numerów Dziennika, winny być kierowane do miejscowych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Administracja wysyła numery powtórne tylko za opłatą.

Wszelkie należności za Dziennik Ustaw należy wpłacać do P. K. O. na konto 30130.